

[Vanggaard.]

forslaget. Det vilde være urimeligt, om vi ikke ved denne Lejlighed bemærkede, at vi nu er i Færd med at forlade hele det Grundlag, hvorpaa der hidtil har været givet Tilskud til Fiskeriet.

Den højtærede Minister har i sin Fremsettelsestale gjort omhyggeligt Rede for Lovforslagets Bestemmelser, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa dem. Kun gør jeg opmærksom paa, at Staten skal garantere mod de Tab, der kan opstaa ved Laanevirksomheden, og vi maa regne med, at disse Tab bliver større, end de hidtil har været. Der kan udlaanes indtil 20 Mill. Kr., og det er en meget betydelig Udvidelse fra den nuværende Laanemasse paa 7 Mill. Kr. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen nævnte ogsaa, at det har været vanskeligt at faa privat Kapital engageret særlig i Storfiskeri, fordi dette Fiskeri har givet smertelige Tab. Nu haaber vi alle, at det vil forme sig bedre i Fremtiden, men vi kan dog ikke se bort fra, at en forøget Laanevirksomhed fra Statens Side vil give ret betydelige Tab, særlig maaske, fordi det er Staten, der sætter Penge ind; man maa vel forudsætte, at private Folk er mere interesserede i den stærkeste Kontrol og har nærmere Føling med Foretagendernes Udvikling.

Vi kan altsaa gaa ud fra, at Tabene for Staten vil forøges i betydelig Grad. Det Spørgsmaal kan ogsaa opkastes, om ikke Fiskerne vil komme til at tabe under de nye Laaneforhold. Man haaber, at der kan holdes en god Kurs paa disse Obligationer derved, at Staten garanterer, og Amortisationstiden er det forholdsvis korte Aaremaal af 15 Aar, men der er dog vist ingen, der tør paastaa, at disse Obligationer vil komme til at staa i Pari — selv om vi haaber, at de vil nærme sig Pariteten saa meget som muligt —, bl. a. fordi der nu vil blive en større Obligationsmasse af samme Type, som forventeligt vil komme til at trykke Markedet, og denne Kursdifference kommer Laantagerne jo til at bære, hvilket altsaa bliver et Tab, som de ikke har efter de gældende Laanelove.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen mente, at det var en meget stor Fordel for Laantagerne, at denne Kreditinstitution ogsaa overtager Salget af Obligationerne. Jeg tror nu, den vil blive ganske minimal, for i modsat Fald vilde Kreditforeningslaantagere, som selv maa se at komme af med deres Obligationer, være meget ilde stedt, men saadan er det jo ikke, det foregaar, som bekendt, nogenlunde let og smertefrit til Dagens Kurs og uden Tab af nævne-

værdig Betydning. Men naturligvis vil jeg ikke nægte, at det er en Lettelse, at man i Stedet for selv at henvende sig til en Vekselrer, kan faa sine Obligationer solgt af den paagældende Institution — det kan i hvert Fald ikke være noget Minus, det var blot de meget store Forhaabninger, jeg vilde advare imod.

Man forestiller sig ogsaa, at et saadant mere forretningsmæssigt drevet Institut ved dets inderligere Føling med Pengemarkedet vil have Mulighed for at indbringe Værdier, som ikke vil kunne fremkomme under andre Forhold, derved, at det kan handle med Obligationerne paa passende Tidspunkt. Jeg vil ikke benægte, at der derigennem kan naas noget, idet der vil være Mulighed for Konvertering i Tilfælde af gunstigt Tidspunkt, men en saadan vil sikkert have sine Vanskeligheder og maaske kræve ekstraordinære Midler.

Saa er der endelig Spørgsmaalet om Administrationsudgifterne, som efter Bemærkningerne i Lovforslaget menes at blive ret minimale, i Særdeleshed hvis man allierer sig med en allerede bestaaende Institution. Det sidste vil jeg i alt Fald give min Tilslutning, idet jeg tror, at der derved vil være Mulighed for at komme ned med disse Udgifter; men det kommer jo noget an paa, hvad man forstaar ved Administrationsudgifter, og efter Lovforslagets Ordlyd er der intet i Vejen for, at man overtager ikke blot Bevillingen, men ogsaa Forundersøgelsen af Laanemulighederne, hvilken Virksomhed tidligere har henhørt under Landbrugsministeriet, men nu hører ind under Ministeriet for Søfart og Fiskeri, under Fiskeridirektoratet. Jeg vil anse det for et Tilbage-skridt, hvis det paagældende Ministerium ikke vedblivende skal forberede Laanene, og i saa Tilfælde kan der for øvrigt heller ikke i væsentlig Grad blive Tale om Besparelse i Administrationen, selv om man der slipper for at sælge Obligationerne. Finansministeriet kan maaske aflastes lidt, men at denne Aflastning skulde kunne give nogen nævneværdig Kompensation for de forøgede Udgifter, er der vist neppe ret mange, der tror paa, og man vil sikkert komme til at staa overfor noget forøgede Udgifter til Administrationen.

Statens Indflydelse er i øvrigt, som jeg sagde, ret minimal. Ministeriet udnævner de 3 Bestyrelsesmedlemmer, og af Lovforslaget kan man ikke se, at Staten skal have Haand i Hanke med, hvad der sker; men Meningen maa vel være, at det Reglement, der tænkes udarbejdet i For-